

Till trafikförsäkringsbolagen

Ersättning för inkomstförlust har i särskilt fall efter viss tid inte förordats.

Arrestvakt ådrog sig vid trafikolycka underbensbrott, som åsattes en definitiv medicinsk invaliditet av 20 %, förvärvsarbetade efter olyckan endast en kortare tid hos ett bevakningsföretag. Löneförmånerna i de båda anställningarna var likvärdiga och den i tiden senaste anställningen ansågs ha upphört på grund av samarbetssvårigheter, som den skadade även hade i tidigare yrke. Något medicinskt hinder för fortsatt arbete som arrestvakt ansågs inte föreligga. Den skadade, som även visade bristande intresse för omskolning, förvägrades dessutom fortsatt sjukpenning och kontant arbetsmarknadsstöd. Oaktat skadan i sig kunde tänkas medföra begränsningar inom skilda yrkesområden ansåg nämnden att vad som framkommit i ärendet inte gav tillräckligt stöd för att anse att skadebetingad inkomstförlust förelåg i vidare mån än för en begränsad tid.

I yttrande i ärendet 5 september 1983 anförde nämnden följande.

"NN, född 1935, ådrog sig vid trafikolycka 23 december 1976 vänstersidigt underbensbrott. Den medicinska invaliditeten bedöms av bolagets läkare till 20 % definitivt från och med 1 september 1978.

NN har under sin arbetsföra ålder haft flera skilda anställningar. Under denna tid har vidare förekommit två omskolningsförsök till bl a serviceman inom bilbranschen. Omskolningarna ledde emellertid aldrig till några anställningar. Under 1970 erhöll NN arbete hos bevakningsföretaget A. Ären närmast före och vid tiden för trafikolyckan arbetade NN nattetid som arrestvakt. Arbetstidens förläggning uppges delvis vara föranledd av att NN hade vissa samarbetsproblem med sina kollegor. — Efter den akuta sjuktidens upphörande var NN fortsatt helt sjukskriven i avvaktan på rehabiliterande åtgärder från myndigheternas sida. Under ärens lopp förekom skilda omskolningsförslag, vilka NN enligt uppgift inte fann meningsfulla. I slutet av januari 1981 förvägrade läkarna NN fortsatt sjukskrivning, då de bedömde att NN trots sin skada kunde klara av olika förvärvsarbeten. Under tiden 3 september - 2 december 1981 var NN anställd hos bevakningsföretaget B. Anställningen upphörde emellertid på NN:s egen begäran. Efter mars 1982 blev NN avstängd från rätten till fortsatt kontant arbetsmarknadsstöd. Han synes nu leva på socialbidrag.

NN anser att den uppkomna situationen är föranledd av trafikolyckan och att full ersättning för inkomstförlust skall utgå ur trafikförsäkringen. Bolaget, som anser det ytterst tveksamt om trafikskadan har medfört någon arbetsoförmåga efter akut sjuktids slut, är endast berett att övergångsvis utge ersättning för inkomstförlust.

I denna del gör nämnden följande överväganden och bedömning. NN synes före nu aktuell trafikolycka ha varit yrkesverksam i normal omfattning. De kvarvarande sviterna efter samma olycka upplevs av NN framför allt bestå av subjektiva besvär i form av värk i den skadade foten, vilka enligt NN:s uppfattning medför arbetsoförmåga och rätt till förtida pensionering. I ärendet föreligger emellertid omständigheter som pekar i annan riktning. Däribland kan nämnas att enligt bolagets läkare föreligger på grund av benskadan inget medicinskt hinder för fortsatt arbete i den tidigare anställningen som arrestvakt. Vidare förvägrades NN efter 30 januari 1981 fortsatt sjukskrivning. Dessutom upphörde kontant arbetsmarknadsstöd att utgå, då NN inte ansågs stå till arbetsmarknadens förfogande. NN arbetade emellertid under ca tre månader hos bevakningsföretaget B. Löneförmånerna i den anställningen låg enligt uppgift i nivå med förtjänstmöjligheterna som arrestvakt. Den i tiden senaste anställningens upphörande synes dock vara föranledd av samarbetssvårigheter, vilka NN uppges ha haft redan i arbetet som arrestvakt. Även om nu ifrågasvarande trafikolycka har kvarlämnat en inte obetydlig medicinsk invaliditet, vilken i och för sig kan tänkas medföra begränsningar inom skilda yrkesområden, anser nämnden att ovan angivna omständigheter samt NN:s till synes bristande intresse för omskolning sammantagna är sådana, att det nu tillgängliga materialet inte ger utrymme för ersättning för inkomstförlust i vidare mån än vad bolaget föreslagit.

Enligt bolagets förslag skall NN gottgöras för inkomstförlust fram till den tidpunkt han tillträdde anställningen hos bevakningsföretaget B. Med stöd av det ovan anförda anser nämnden således att NN bör gottgöras för av trafikolyckan föranledda inkomstförluster med - efter korrigerig av inkomstunderlaget till 20.192 kr - 6.500 kr för år för perioden 1 september - 31 december 1978, med 7.300 kr för 1979, med 10.800 kr för 1980 samt med 17.000 kr för år för perioden 1 januari - 31 augusti 1981. För tid därefter anser nämnden att vad som hitintills framkommit i ärendet inte ger tillräckligt stöd för att anse att NN åsamkas någon skadebetingad inkomstförlust.

NN har inga direkta merkostnader i anledning av sin skada. Han torde emellertid ha vissa olägenheter i den dagliga livsföringen m m. För olägenheter från och med 1 september 1978 samt för lyte och men bör NN gottgöras ur trafikförsäkringen med ett engångsbelopp. Ersättningen för olägenheter, inkluderande eventuella smärre merkostnader, bör därvid grundas på ett årsbelopp av 1.200 kr. För tiden 1 september 1978 - 31 augusti 1983 bör utgå 6.000 kr, motsvarande fem hela årsbelopp. För tid från och med 1 september 1983 bör årsbeloppet kapitaliseras med en faktor av 13,9 dvs till 16.680 kr. I ersättning för lyte (inklusive ärr) och men bör skäligen utgå 15.000 kr. Det sammanlagda engångsbeloppet kan således, efter avrundning, beräknas till 38.000 kr."

Stockholm 5 september 1983

Ingemar Wadensten